

Μετέωρα

Κείμενο:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΑΜΙΣΗΣ *

Η αναρρίχηση “γεννήθηκε” στους βράχους των Μετεώρων τον 9ο αιώνα μ.Χ.

Σκοπός της δημοσίευσης του άρθρου είναι η ευρύτερη διάδοση του μηνύματος σε Παγκόσμιο επίπεδο, ότι η αναρρίχηση γεννήθηκε στους Ιερούς Βράχους των Μετεώρων. Πιστεύω ότι η προβολή αυτή αποτελεί μεγάλη προσφορά όχι μόνο στους μελετητές, ορειβάτες, αναρριχητές, αλλά γενικότερα στον Πολιτισμό μας.

Για την εγκυρότητα του ερευνητικού θέματος, θεωρώ απαραίτητο να καταγράψω σχεδόν όλες τις μέχρι σήμερα αναφορές από τις παρακάτω ερευνητικές πηγές:

1. Τους θρύλους και τις παραδόσεις.
2. Τις υπάρχουσες ιστορικές μαρτυρίες.
3. Τις αρχαιακές επιγραφές.
4. Τις φιλολογικές πηγές και
5. Τα λιγοστά λείψανα μνημείων.

Με βάση τα Ερευνητικά Στοιχεία που παρουσίασα στο Α΄ Ιστορικό Συνέδριο Καλαμπάκας, στις 8,9, και 10 Μαΐου 1998, ανατρέπεται η μέχρι σήμερα θεωρία, σε παγκόσμιο επίπεδο, ότι η αναρρίχηση γεννήθηκε στη Γαλλία το 1336 μ.Χ. από τον Φραντζέσκο Πετράρχη, Ιταλό Ουμανιστή και ποιητή, ο οποίος ανέβηκε στο βουνό Ventoux, υψόμετρο 909 μ., στις προβηγειακές Άλπεις της Γαλλίας, 3ου βαθμού δυσκολίας. Η ανάβαση αυτή αποτελούσε μέχρι σήμερα την πρώτη γραπτή αναφορά αναρριχητικής εμπειρίας.¹

Το 1492, ο Γάλλος αξιωματικός Αντουάν ντε Βίλ και άλλοι οχτώ βοηθοί του, ανάμεσά τους και τρεις ιερείς, ανέβηκαν, ύστερα από εντολή του Γάλλου Βασιλέα Καρόλου VIII στο βουνό Aiguille, στην Daphnine, υψόμετρο 2.047 μ. Η προσπάθεια αυτή αποτελεί την πρώτη πραγματική αλπινιστική αναρρίχηση Βράχων.

Όμως, με τα στοιχεία που κατέθεσα και καταγράφηκαν στα πρακτικά του Α΄ Ιστορικού Συνεδρίου Καλαμπάκας, στις 8,9, και 10 Μαΐου 1998, μπορούμε να ανατρέψουμε την παραπάνω θεωρία, να νοιώθουμε υπερήφανοι και να περάσουμε το μήνυμα, σε παγκόσμιο επίπεδο, ότι η αναρρίχηση γεννήθηκε στην Ελλάδα και Ειδικά στους Ιερούς Βράχους των Μετεώρων, τον 9ο αιώνα μ.Χ., από τους πρώτους μοναχούς ασκητές-ερημίτες ή αναχωρητές.

Τα πρώτα ίχνη του Μετεωρίτικου αναρριχητικού μοναχισμού χάνονται στα βάθη των αιώνων, σύμφωνα με τους θρύλους και τις παραδόσεις.² Η σημερινή Καλαμπάκα είναι η αρχαία πόλη Αιγίνιον.³

Οι απάτητες και ανεμοδαρμένες κορυφές των θεόρατων Μετεωρίτικων Βράχων, αποτελούσαν καταφύγιο για τους ντόπιους κατοίκους, ανά τους αιώνες, προστατευόμενοι από τις επιδρομές διαφόρων βάρβαρων φυλών, έχοντας σαν Ακρόπολη το βράχο της Αϊάς.⁴

Το πέτρινο δάσος των Μετεώρων, χρησίμευε σαν ορμητήριο των Μακεδόνων στους αγώνες τους, για την κατάληψη ολόκληρης της Ελλάδας. Από το 287 π.Χ. έως το 224 π.Χ.⁵ Το 168 π.Χ. το Αιγίνιο χάνει την αυτονομία του και περνά στη Ρωμαϊκή κυριαρχία. Πολιορκήθηκε, ανεπιτυχώς, από τον Πομπήιο, όταν καταδιωκτόταν από τον Καίσαρα.

Σ’ έναν πέτρινο κόσμο, οι γίγαντες των Μετεώρων υψώνονται σιωπηλοί και ακίνητοι, με το περήφανο και επιβλητικό τους παράστημα, διακόπτοντας απότομα τη μονοτονία του τοπίου του απέραντου θεσσαλικού κάμπου, προκαλώντας δέος και έκσταση. Σχηματίζοντας ένα από τα θαυμαστότερα και υποβλητικότερα τοπία του κόσμου.

Εκεί οι πρώτοι μοναχοί (ασκητές-αναχωρητές) βρήκαν τον ιδανικό τόπο για την ασκητική ζωή με ανάπαυση, το καταλλήλο καταφύγιο, για την αναζήτηση της ψυχικής ηρεμίας και γαλήνης. Στις απάτητες και κακοτράχαλες κορφές ο παράτολμος και αποφασιστικός ασκητής, ανακάλυψε τη μυστική κλίμακα που οδηγεί στα ουράνια δώματα,⁶ και καταλήγει στην ένωση με το Θεό.

Οι πρώτοι ερημίτες, εμφανίζονται τον 3ο μ.Χ. αιώνα, από τα χριστιανικά χρόνια,⁷ αφιφώντας με την αλόγιστη θέλησή τους, τ’ αγριοκαίρια και τις καταιγίδες, σκαρφάλασαν σαν τ’ αγριοπούλια τ’ ουρανού και κούρνιασαν στα κοιλάματα των ανεμόδαρτων βράχων, αναζητώντας εκεί την ψυχική τους πληρότητα και λύτρωση.

Το όνομά τους Μετέωρα, δεν είναι αρχαίο. Ο κτίτωρ της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως Οσίου Αθανάσιος, ο Μετεωρίτης, το έδωσε αρχικά, το 1344 μ.Χ., στον «πλατύ Λίθο» που πρώτα ανέβηκε, για να γίνει κατόπιν γεωνική ονομασία των Βράχων.⁸ Το επίθετο Μετέωρος, προέρχεται από το αρχαίο μετά + αείρω (=υψώνω), που σημαίνει, κατά λέξη, υψηλός, αιωρούμενος. Υπάρχει και μια ονομασία ακόμη «Λιθόπολις».

Όλες οι παραπάνω ονομασίες, ευρίσκονται στο χειρόγραφο (Κωδ. Μεταμορφώσεως 404, σελ. 332). Ο Β. Σκουβαράς- γράφει στοχαστικά- δεν υπάρχει πουθενά αλλού στη γη τοπιακό σκηνικό και ατμόσφαιρα για την ανάπτυξη του ασκητισμού, καταλληλότερη από την εσχατιά αυτή της Θεσσαλικής γης.⁹

Κατά παράδοση, πριν τον 9ο μ.Χ. αιώνα, σύμφωνα με τις μαρτυρίες χρυσόβουλλων και πατριαρχικών σιγγιλίων, ήρθαν στα Μετέωρα οι πρώτοι ασκητές, φέρνοντας σαν χελιδόνια το μήνυμα της πνευματικής άνοιξης.¹⁰ Ήρθαν και φώλιασαν στα σπήλαια, στις ρωγιές, στις σχισμές και στις κορυφές των Βράχων. Μέσα στις σπηλιές των Βράχων έσπησε ο καθένας τους μια ξύλινη καλύβα, μια «Καλιά»,¹¹ που αποτέλεσε την αρχή της εμφάνισης των πρώτων μοναστηριών.

Τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, κάθε Κυριακή, γινόταν η θεία ευχαριστία και κοινή εστίαση. Οι ασκητές άφηναν τα ασκητάρια-προσευχητήριά τους και μαζεύονταν όλοι στο «Κυριακό»,¹² έναν ναΐσκο στη νότια πλευρά του βράχου με το όνομα Δούπιανη. Το εκκλησάκι αυτό σώζεται μέχρι σήμερα και είναι αφιερωμένο στη Ζωδόχο Πηγή, την Παναγία.

Οι καρτετικοί αυτοί ασκητές και στυλίτες, της εποχής εκείνης, εγκαθίδρυσαν τον ερημικό ασκητισμό στα Μετέωρα, που σήμερα αποσπά το θαυμασμό όλων μας, για το ύψος της αυταπαρνήσεών τους.

Κατά τον 7ο και 8ο μ.Χ. αιώνα, την εποχή των εικονομαχιών και διωγμών, πολλοί μοναχοί βρήκαν καταφύγιο στις «Μονές των ΜΕΤΕΩΡΩΝ». Τον 10ο αιώνα ο μοναχισμός φθάνει στη μεγαλύτερη ακμή του, ενώ ταυτόχρονα χτίζονται και τα πρώτα μοναστήρια.¹³

Η πόλη του Αιγινίου, λόγω της ιερότητας του χώρου, αποκτά καινούργιο όνομα- «Σταγοί».¹⁴ Όνομα που προέρχεται, πιθανόν, από την παραφθορά των λέξεων «εις τους Αγίους». Θεωρείται η πιο επικρατέστερη εκ-

δοχή, έναντι των άλλων, πολλών, που υπάρχουν.

Πολλές πληροφορίες αναφέρουν σαν πρώτο ασκητή κάποιον Βαρνάβα, ο οποίος στο 950-965, ίδρυσε τη σκήπη του Αγίου Πνεύματος.¹⁵ Λίγο αργότερα, γύρω στα 1020, συνεχίζει η παράδοση, ο μοναχός Ανδρόνικος από την Κρήτη, έκτισε ασκητήριο στο σημερινό βράχο της Μεταμορφώσεως,¹⁶ ενώ άλλοι μοναχοί ίδρυσαν τη σκήπη των Σταγών, την οποία αργότερα ονόμασαν Δούπιανη, γύρω στο 1160.¹⁷ Η πρώτη σκήπη της Δούπιανης αναφέρεται στο πρακτικό Μανούση κατά το έτος 1162/3, καθώς και η Μονή της Θεοτόκου Δούπιανης. Ακόμη αναφέρεται στα εκδοθέντα χρυσόβουλλα των Αυτοκρατόρων Νικηφόρου και Βοτανειάτου και Αλεξίου Κομνηνού,¹⁸ περί το έτη 1076-1118, όταν η σκήπη Σταγών είχε την εξάρτησή της από την επισκοπή Σταγών.¹⁹ Ο Βυζαντινολόγος Ν. Βέης στα συγγράμματά του αναφέρει ως τον αρχαιότερο Στυλίτη-ασκητή, τον Ιερομόναχο από την Καλαμπάκα, Πολύκαρπο Ραμνίδη.²⁰

Ο Σαμουήλ, ο Τσάρος των Βουλγάρων, είχε εισχωρήσει, το 992 με 995 στην κυρίως Ελλάδα. Σαν τρόπαιο νίκης, τοποθέτησε πάνω σ' ένα δίκροφο Βράχο, που φέρει την ονομασία Αϊτνεύμα, δύο πανύψηλους σιδερένιους σταυρούς, στους οποίους αναγράφονται, όπως η παράδοση επαναλαμβάνει, με ολαβικούς χαρακτήρες το τρόπαιο της νίκης.²¹ Το τρόπαιο αυτό κατόρθωσε να τοποθετηθεί στον υψηλότερο και δυσκολότερο βράχο, με τη βοήθεια των μοναχών-ερμητιών, οι οποίοι είχαν το ασκητήριό τους εκεί. Ο σταυρός είχε ύψος 2,82 μ., το οριζόντιο μέρος έφθανε τα 0,86 μ. και το πλάτος των σκελών του σταυρού ήταν 6 εκ. Η αφαίρεση του σταυρού έγινε το Μάιο του 1953, από τους κατοίκους του Καστρακίου.

Το έτος 886, που αυτοκράτορας του Βυζαντινού κράτους ήταν ο Λέων ο Σοφός, η πόλις Σταγοί, σημερινή Καλαμπάκα, είναι γνωστή. Είναι έδρα της Επισκοπής Σταγών, η οποία τελούσε υπό την εποπτεία της Μητροπόλεως Λαρίσης.²²

Πολλά ασκητάρια σώζονται μέχρι σήμερα, στην τοποθεσία Παναγία, στον Μπάτοβα, στο βράχο Πυξάρι, ανατολικά της κωμοπόλεως Καστρακίου.

Η σκήπη της Δούπιανης, του Αγίου Πνεύματος, του Αγίου Γεωργίου Μανδηλά, είναι μερικά από τα δυσκολότερα ασκητάρια, υψηλότερα και μη προσιτά στην ανάβαση-αναρρίχηση.

Από τις αρχαιακές επιγραφές, που μέχρι σήμερα σώζονται και κατάφερα να συγκεντρώσω, μαρτυρείται η ύπαρξη των ασκητηρίων γύρω από τους Μετεωρικούς βράχους τον ΙΑ' και ΙΒ' αιώνα.

Πολλά παλαιά χρυσόβουλλα και σιγγίλια και άλλα επίσημα πρακτικά απογραφής, εκείνης της εποχής, φυλάσσονται στα αρχεία των Ιερών Μονών Μετεωρών, όπως το πρωτότυπο του Πατριαρχικού Γράμματος, σε περγαμινή, στο αρχείο της Ιεράς Μονής Βαρλαάμ.

Το χρυσόβουλλο του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου 1336, βρίσκει, σήμερα, ολόκληρο, αντιγραμμένο με κεφαλαία γράμματα, στο βορεινό τοίχο του Νάρθηκα, του παλαιού επισκοπικού Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καλαμπάκας, μαζί με το Σιγγίλιο του Οικουμενικού Πατριάρχη Αντωνίου Δ', του έτους 1393.²³

Στο απογραφικό πρακτικό που καταρτίστηκε μετά το έτος 1163 και πριν από το 1180, κατ' εντολή του Μανουήλ Α' Κομνηνού, μνημονεύονται τρία μονύδρια της Θεοτόκου «εις μετόχια όντα, της αυτής αγιωτάτης επισκοπής, της υπεραγίας Θεοτόκου της Δούπιανης».²⁴

Ο επικεφαλής της Σκήπης των Σταγών έφερε, κατά τα αγιορειτικά πρότυπα, τον τίτλο του «πρώτου» και καθηγούμενου της Μονής της Θεοτόκου της Δούπιανης. Στην ίδρυση και ιστορία της Σκήπης των Σταγών και των μοναστηριών που υπάγονται σ' αυτήν αναφέρεται μια τοπική συνοδική απόφαση της Επισκοπής, το λεγόμενο «Σύγγραμμα Ιστορικών» ή «χρονικόν των Μετεωρών», πολύτιμο ιστορικό ντοκουμέντο, για το μοναχισμό των Μετεωρών.²⁵

Στον ΙΒ' αιώνα αναφέρεται η παλαιά επιγραφή που ήταν λαξευμένη σε βράχο, κοντά στην εξωτερική είσοδο της σημερινής Μονής Αγ. Στεφάνου. Το εν λόγω χάραγμα μνημονεύουν στα συγγράμματά τους πολλοί περιηγητές. Σήμερα δεν υπάρχει. Χάθηκε μετά το 1927, από άγνωστους λόγους. Δήλωνε τον πρώτο ερημίτη-ασκητή Ιερεμία, να κατοικεί σε μια σπηλιά περί το έτος 1191.²⁶

Όλες οι φιλολογικές πηγές,²⁷ οι αρχαιακές επιγραφές και οι ιστορικές μαρτυρίες, υποδεικνύουν την ύπαρξη, επίσημα, των πρώτων μοναχών αναρριχητών.

Με βάση τα παραπάνω αξιόπιστα λείψανα μνημείων μπορούμε να πιστεύουμε και να καυχώμαστε, ότι οι πρώτοι αναρριχητές (μοναχοί-ασκητές) υπήρξαν στους ιερούς Βράχους των Μετεωρών τον 9ο αιώνα, μέσα στις σπηλιές και στις σχισμές των βράχων, όπου είχαν φωλιάσει, απολαμβάνοντας την ευτυχία να ζουν «μόνοι μόνω θεώ».²⁸

Ός προς τον τρόπο ανάβασης στους βράχους από τους ερημίτες-μοναχούς, έχουμε σαν μόνη ιστορική μαρτυρία, την πληροφορία από τη βιογραφία του πρώτου οικιστού των Μετεωρών Οσίου Αθανασίου του Μετεωρίτου: «Και δη λαβών τινά αναβάτην, ανήγαγεν αυτόν επί μία των πετρών εις ήν Καλίαν (=Καλύβαν) πήξαν τινά εκείσε διαβίβασε χρόνον» (Κώδιξ Μονής Μεταμορφώσεως, αριθ. 404).

Η πληροφορία αυτή μας κάνει να σκεφθούμε ότι από τους χρόνους εγκαθιδρύσεως του ασκητισμού στα Μετέωρα, υπήρχαν ειδικοί εξασκημένοι στην ανάβαση των βράχων άνδρες, κυνηγοί, αιγοβοσκοί, οι οποίοι γνώριζαν μονοπάτια και πρόσφορες διαβάσεις, όπου βοηθούσαν επί πληρωμή στο πρώτο ανέβασμα των επιθυμούντων τη φυγή του κόσμου.²⁹

Σήμερα, εκτός των αθλητών αναρριχητών, υπάρχουν ακόμη ορισμένοι ευκίνητοι νέοι, οι οποίοι διατηρώντας το έθιμο, αναρριχώνται επιδέξια στο βράχο που υπάρχει πάνω από το εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου του Μανδηλά, για να κρεμάσουν στη μνήμη του Μεγαλομάρτυρος το ταμείο μανδηλά.³⁰

Περπατώντας στην Ελλάδα

Το σίγουρο είναι ότι εκείνη την εποχή η αναρρίχηση στους βράχους, γινόταν με τον ίδιο τρόπο, χωρίς όμως τη σύγχρονη και ασφαλή μέθοδο αναρρίχησης που χρησιμοποιούν οι σημερινοί ερασιτέχνες και επαγγελματίες αθλητές-αναρριχητές.

Το μήνυμα αυτό, ο πατέρας της αναρρίχησης, όπως τον αποκαλούν οι Ευρωπαίοι, ο Γερμανός αναρριχητής Halle, μέλος της Παγκόσμιας Επιτροπής UIAA, για την ασφάλεια των αναρριχητών, ο φίλος του Γερμανός Stute, η σύζυγος του Halle, η οποία είναι μία από τις πρώτες κορυφαίες γυναίκες της αναρρίχησης, επιβεβαίωσαν με την παρουσία τους στο Α' Ιστορικό Συνέδριο Καλαμπάκας, το έτος 1998, ότι, δηλαδή, η αναρρίχηση γεννήθηκε στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στους Ιερούς Βράχους των Μετεώρων τον 9ο μ.Χ. αιώνα.

* Ο κ. ΦΑΜΙΣΗΣ είναι:

- Επίκουρος καθηγητής ΤΕΦΑΑ Τρικάλων, πανεπιστημίου Θεσσαλίας.
- Ιστορικός πτυχιούχος πανεπιστημίου ιστορίας, φιλοσοφίας και ερευνητής.
- Πρόεδρος του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου Καλαμπάκας.

¹ Halle- Γερμανός αναρριχητής, μέλος της UIAA παγκόσμιας επιτροπής ασφάλειας των αναρριχητών, στοιχεία από το αρχείο του, όπως ο ίδιος δήλωσε σε συνέντευξη τύπου προς το T.V. Μετέωρα, στις 08-05-98.

² Δ.Ζ. Σοφιανού-Μετέωρα-Οδοιπορικό, έκδοση Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως (Μεγάλου Μετεώρου) εκτύπωση, βιβλιοδεσία «Μέλισσα», Μετέωρα 1990-91, σελίδα 11.

³ Στέφανος Αργ. Θανασούλας- Λαογραφικά Καλαμπάκας- Έκδοση Δήμου Καλαμπάκας- Καλαμπάκα 1992- Σελίδα 10.

⁴ Στέφανος Αργ. Θανασούλας-οπ-παρ. σελ 10.

⁵ Στέφανος Αργ. Θανασούλας-οπ-παρ. σελ 11.

⁶ Δημήτριος Ζ. Σοφιανός-Εξακόσια χρόνια οργανωμένης μοναστικής παρουσίας στα Μετέωρα. Ιστορική τεκμηρίωση-Τρικαλινά, τόμος 11ος-Τρίκαλα 1991- σελίδα 101-102.

⁷ Στέφανος Αργ. Θανασούλας-οπ-παρ. σελ 12.

⁸ Θεοχάρη Μ. Προβατάκη-Μετέωρα- Ιστορία των Μονών και του Μοναχισμού- Εκδόσεις Τουμπής, Αθήνα 1991-Σελίδα 29.

⁹ Πρ.Β.-Θεοτέκνη Μοναχή-Το πέτρινο δάσος των Μετεώρων, Έκδοσις Ιεράς Μονής Αγίου Στεφάνου Μετεώρων- Αθήνα, 7η Έκδοση- 1988- Σελίδα 23.

¹⁰ Θεοτέκνη Μοναχή- οπ.- παρ. σελίδα 24.

¹¹ Στέφανος Αργ. Θανασούλας-οπ-παρ. σελ 12.

¹² Νίκου Νικονάνου- Μετέωρα- Τα μοναστήρια και η Ιστορία τους- Εκδοτική Αθηνών Α.Ε.- Αθήνα 1992- Σελ. 6.

¹³ Στέφανος Αργ. Θανασούλας-οπ-παρ. σελ 12.

¹⁴ Φώτη Κοτοπούλη- Τα Μετέωρα- Εκδόσεις Δίφρος, Αθήνα 1973- Σελίδα 24.

¹⁵ Θεοχάρη Μ. Προβατάκη-οπ.-παρ. Σελίδα 29.

¹⁶ Θεοχάρη Μ. Προβατάκη-οπ.-παρ. Σελίδα 29-30.

¹⁷ Νίκου Νικονάνου- οπ.-παρ. Σελίδα 6- Θεοχάρη Μ. Προβατάκη- οπ.-παρ. Σελίδα 23.

¹⁸ Φώτη Κοτοπούλη-οπ.- παρ. Σελ. 27. -Πρ.Β. Δημήτριος Ζ. Σοφιανός- Εξακόσια χρόνια οργανωμένης μοναστικής παρουσίας στα Μετέωρα. Ιστορική τεκμηρίωση-ο.π.- παρ. Σελ. 104- Έρας Βρανούση «Το αρχαιότερο σωζόμενο έγγραφο για τη Θεσσαλική επισκοπή Σταγών (του έτους 1163). Ανέκδοτα τεμάχια του εγγράφου και μερικές πρώτες παρατηρήσεις» Σύμμεικτα (Εθν. Ίδρυμα Ερευνών, Κέντρον Βυζαντ. Ερευνών), 7/(1987) σελιδ. 19-32 -Πρ.Β. Δημήτριος Ζ. Σοφιανός- οπ.-παρ. Σελ. 105- Για το χρυσόβουλλο αυτό του Ανδρονίκου Γ', τα μνημονεύμενα παλαιότερα αυτοκρατορικά χρυσόβουλλα και το λεγόμενο «πρακτικό Μανούσης» βλ. Ι. Κ. Βογιατζίδου «Το χρονικόν των Μετεώρων- Ιστορική ανάλυσις και ερμηνεία», Επετηρίς Εταιρ. Βυζαντ. Σπουδών 2 (1925) σ. 149-155.

¹⁹ Δ. Ζ. Σοφιανού-Εξακόσια χρόνια οργανωμένης μοναστικής παρουσίας στα Μετέωρα. Ιστορική τεκμηρίωση-ο.π.-παρ.- Σελ. 102- βλ. Ι. Κ. Βογιατζίδου «Το χρονικόν των Μετεώρων- Ιστορική ανάλυσις και ερμηνεία», Επετηρίς Εταιρ. Βυζαντ. Σπουδών 2 (1925) σ. 154.

²⁰ Φώτη Κοτοπούλη-Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 24.

²¹ Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 25.

²² Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 26.

²³ Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 29. Δ. Ζ. Σοφιανού- Εξακόσια χρόνια οργανωμένης μοναστικής παρουσίας

στα Μετέωρα. Ιστορική τεκμηρίωση-ο.π.-παρ.-Σελ. 103.

²⁴ Δ. Ζ. Σοφιανού-ο.π.-παρ.-Σελ. 103. - Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 29.

²⁵ Πρ.Β. Δημήτριος Ζ. Σοφιανός- Εξακόσια χρόνια οργανωμένης μοναστικής παρουσίας στα Μετέωρα. Ιστορική τεκμηρίωση-ο.π.- παρ.- Σελ. 105-106. -Ν. Νικονάνου, Βυζαντινολογία της Θεσσαλίας από τον 10ο αιώνα ως την κατάκτηση της περιοχής από τους Τούρκους το 1393-Συμβολή στη Βυζαντινή αρχιτεκτονική. Υπουργ. Πολιτισμού και Επιστημών. Δημοσιεύματα του Αρχαιολ. Δελτίου, αρ. 26- Αθήνα 1979, σ. 69-75, πίν. 26-27 (=Τρικαλινά, 2, 1982, σ. 99-110)

²⁶ Πρ.Β. Δ. Ζ. Σοφιανός-ο.π.-παρ.-Σελ. 105-106.Για την επιγραφή αυτή και τα διάφορα προβλήματα της Βλ. Δ. Ζ. Σοφιανός-Τα χειρόγραφα των Μετεώρων τομ Γ', τα χειρόγραφα της Μονής Αγίου Στεφάνου (Ακαδημία Αθηνών, Κέντρο Ερεύνης του Μεσαιωνικού και Νέου Ελληνισμού). Αθήνα 1986, σ'θ'ι, όπου και η πλήρης σχετική βιβλιογραφία.

²⁷ Στέλιου Παπαδόπουλου-Μετέωρα-Δυτική Θεσσαλία-Εκδόσεις Μ. Πεχλιβανίδης-Αθήνα 1990-Σελ. 7.

²⁸ Θεοτέκνη Μοναχή-Το πέτρινο δάσος των Μετεώρων-οπ. παρ. Σελ. 31. -Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 29.

²⁹ Θεοτέκνη Μοναχή-Το πέτρινο δάσος των Μετεώρων-οπ. παρ. Σελ. 29. -Φώτη Κοτοπούλη- Μετέωρα-οπ.- παρ. Σελ. 36.

³⁰ Θεοτέκνη Μοναχή-Το πέτρινο δάσος των Μετεώρων-οπ. παρ. Σελ. 28.

Αναρριχητική Πίστα του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών.

Πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος συνεργασίας

Ο Ε.Ο.Σ. Αχαρνών ενδιαφέρεται για την ανεύρεση συνεργάτη για την αναρριχητική πίστα που διατηρεί στις κτιριακές εγκαταστάσεις του αθλητικού κέντρου, στην περιοχή των Αχαρνών.

Ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει κατ' ελάχιστον να πληρεί τις εξής ιδιότητες:

- Διπλωματούχος Οδηγός Βουνού της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβασίας και Αναρρίχησης (ΕΟΟΑ) με Άδεια Άσκησης Επαγγέλματος από την ΕΟΟΑ ή
- Διπλωματούχος Προπονητής Ορειβασίας Γ' Κατηγορίας ΓΤΑ/ΕΟΟΑ με Άδεια Άσκησης Επαγγέλματος ή
- Διπλωματούχος Εκπαιδευτής Ορειβασίας της ΕΟΟΑ ή
- Διπλωματούχος Εκπαιδευτής Αναρρίχησης Βράχου της ΕΟΟΑ.

Ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει:

1. Να έχει άριστη φυσική κατάσταση και πολύ καλή αναρριχητική ικανότητα.
2. Να γνωρίζει καλά χρήση Η/Υ.
3. Επιθυμητή η γνώση της αγγλικής γλώσσας.

Κατοχή Διπλώματος ΤΕΦΑΑ είναι επιθυμητή, όχι όμως απαραίτητη.

Οι γενικές υποχρεώσεις του συνεργάτη όλως ενδεικτικά, είναι:

1. Συγκρότηση, οργάνωση και κατ' επέκταση διεύθυνση και ανάληψη της ομάδας αγωνιστικής αναρρίχησης του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών.
2. Συνοδεία της αγωνιστικής ομάδας αναρρίχησης στους αγώνες της ΕΟΟΑ και σε άλλες σχετικές ή συναφείς διοργανώσεις ή εκδηλώσεις.
3. Εισαγωγή στην ασφαλή χρήση της αναρριχητικής πίστας και του αναρριχητικού εξοπλισμού στα νέα μέλη του Συλλόγου, βάσει του εκάστοτε ισχύοντος εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας της αναρριχητικής πίστας του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών.
4. Χάραξη αναρριχητικών διαδρομών και Boulder σε τακτά χρονικά διαστήματα.
5. Συντήρηση των κατασκευών της αναρριχητικής πίστας.
6. Ανάληψη και ενασχόληση των αγώνων που διοργανώνονται στο Σύλλογο.
7. Έλεγχος των καρτών των συνδρομητών της αναρριχητικής πίστας για την ανανέωσή τους.
8. Εν γένει εποπτεία της εύρυθμης λειτουργίας της αναρριχητικής πίστας του Συλλόγου, σε συνάρτηση με το οργανωτικό πλαίσιο που έχει θεσπιστεί.

Το ωράριο λειτουργίας της αναρριχητικής πίστας είναι Δευτέρα με Παρασκευή 18:00 με 22:00 για τους μήνες Σεπτέμβριο μέχρι Μάιο. Λεπτομέρειες που αφορούν στη συνεργασία θα συζητηθούν σε προσωπικό επίπεδο.

Παρακαλούμε οι ενδιαφερόμενοι να στείλουν στην παρακάτω διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (με ένδειξη στο θέμα του ηλεκτρονικού μηνύματος «ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ 2013-2014») τα στοιχεία επικοινωνίας τους και τις πιστοποιήσεις τους το αργότερο μέχρι τη Δευτέρα 15/07/2013, οι πιστοποιήσεις να επισυνάπτονται στο ηλεκτρονικό μήνυμα σε μορφή *.PDF προκειμένου να επικοινωνήσουμε μαζί τους για να οριστεί ραντεβού αξιολόγησης e-mail: eosa@otenet.gr.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.Σ. Αχαρνών